

МІНЕРАЛЬНЕ ЖИВЛЕННЯ – ЯК СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ УРОЖАЙНОСТІ КУКУРУДЗИ В ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Яворський В. В., аспірант факультету 201 «Агрономія»

Керівник: доктор с.-г. наук, професор Бахмат М. І.

Подільський державний аграрно-технічний університет

Для України кукурудза є експортно-орієнтованою культурою. Ситуація на світовому ринку кукурудзи сприяє збільшенню її виробництва вітчизняними аграріями. Упродовж останніх років в Україні та на Хмельниччині, зокрема, спостерігається тенденція до розширення площ під цією культурою та зростання її урожайності.

Один із найважливіших факторів, що впливає на ріст і розвиток рослин кукурудзи, є мінеральне живлення рослин. Разом із фотосинтезом воно становить єдиний процес обміну речовин між рослиною і середовищем. На думку багатьох вчених, на сьогодні перспективним напрямом у землеробстві є стратегія оптимізації живлення рослин з урахуванням органогенезу. Позакореневе підживлення, як елемент технології вирощування кукурудзи, підвищує коефіцієнт використання поживних елементів з добрив та ґрунту, дозволяє знівелювати нерентабельне витрачання добрив, усунувши небажану трансформацію поживних елементів у ґрунті, нейтралізує токсичну дію сполук важких металів [1, 2].

Хмельницькою державною сільськогосподарською дослідною станцією Інституту кормів та сільського господарства Поділля НААН впродовж 2016–2020 рр. проводилися дослідження щодо вивчення ефективності стимуляторів росту, комплексних мікродобрив та добрив-компенсаторів у живленні кукурудзи [3].

Зокрема, допосівна обробка насіння стимулятором росту, за результатами наших досліджень, сприяла збільшенню кількості та довжини корінців, покращенню енергії проростання на 3–8 %, польової схожості на 8–10 % та зменшенню періоду «сівба-сходи» на 1–3 дні порівняно з необробленими ділянками. Позитивно впливала на формування показників індивідуальної продуктивності та забезпечувала зростання урожайності зерна кукурудзи на 2,6–2,8 %.

Обробка посівів кукурудзи у ранні фази розвитку (3–5 та 7–9 листків) стимуляторами росту, комплексними мікродобривами та добривами-компенсаторами позитивно впливала на ріст і розвиток рослин кукурудзи, формування площі листової поверхні, показників індивідуальної продуктивності (кількість рядів і зерен у ряду, масу 1000 насінин, масу зерна з 1 качана) та забезпечувала зростання урожайності зерна у ранньостиглого гібриду ДН Меотида на 12,1–27,6 %, середньораннього ДБ Хотин – на 11,7–26,0 %.

Максимальне зростання урожайності зерна на обох досліджуваних гібридах забезпечили поєднання допосівної обробки насіння та обробки посівів комплексом препаратів у фази 3–5 та 7–9 листків.

Список використаних джерел

1. Лихочвор В. В., Петриченко В. Ф. Сучасні інтенсивні технології вирощування основних польових культур: монографія. Львів : Українські технології, 2006. 730 с.
2. Шпаар Д. Кукуруза: выращивание, уборка, хранение и использование: монография. Киев: Зерно, 2012. 464 с.
3. Молдован Ж. А., Собчук С. І. Вплив допосівної обробки насіння та позакореневого підживлення посівів кукурудзи на індивідуальну продуктивність рослин і урожайність зерна. Зернові культури. 2020. Том 4. № 1. С. 130–138.